

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΕΞ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΘΕΔΡΑ

Μὲ τὴν ἐνσάρκωσή του ὁ Θεὸς «ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη». Θέλησε νὰ ἔλθει αὐτοπροσώπως ἀνάμεσά μας, νὰ μᾶς δώσει τὴ δυνατότητα νὰ τὸν γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ, μᾶλλον νὰ ἀναγνωρίσουμε ἀπὸ αὐτὸν πάλι ὡς γνήσια τέκνα του («γνόντες τὸν Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπ' αὐτοῦ»), «ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν». Ἀφότου γνωρίσαμε τὸν Χριστό, δὲν εἴμαστε πλέον δούλοι, ἀλλὰ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παρακινεῖ τὴν καρδιά μας νὰ ἀναζητεῖ τὸν Θεὸ καὶ νὰ τὸν φωνάζει «ἄββᾶ», πατέρα. Ὄντας ὅμως γνήσιοι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, γινόμαστε καὶ κληρονόμοι του (Γαλ. 4, 1-8· Ρωμ. 8, 14-17).

Αὐτὸ τὸ ὀφείλουμε ἀποκλειστικὰ στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐκεῖνος, μέσα ἀπὸ μιὰ θαυμαστὴ διαδικασία, μᾶς ἔκαμε συγκληρονόμους του, μᾶς ἔδωσε θέση δίπλα του, στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ τελευταία πράξη του, ἡ αὐλαία τῶν συγκλονιστικῶν γεγονότων ποὺ γιὰ χάρη μας ἔλαβαν χώρα κατὰ τὴν ἐπί γῆς παρουσία του, ἦταν ἡ ἔνδοξη Ἀνάληψή του. Ἡ ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καθέδρα. Ἡ ἀνθρώπινη φύση του, ἄρρηκτα πάντα ἐνωμένη με τὴ θεία του φύση, ἀνέβηκε στὸν οὐρανὸ «καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ» (Μάρκ. 16, 20). Ἐγίνε συγκάθεδρος τῆς Ἁγίας Τριάδας. Στὴν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ ὅμως ἐμπεριέχεται δυνάμει παγγεννῆς ὁ Ἀδάμ. Ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Καὶ ὅσοι πιστεύουν σ' αὐτὸν καὶ βαπτίζονται, ἐνεργοποιοῦν τὸ χάρισμα νὰ ἀποτελοῦν τὰ μέλη του καὶ ὅλοι μαζί τὸ Σῶμα του. Ὄντας

ἐνσωματωμένοι πάνω του, γινόμαστε καὶ ἐμεῖς μαζί του συγκάθεδροι στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. «Κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ» (Ρωμ. 8, 17).

Ἡ ἄνοδος τοῦ Χριστοῦ στὸν οὐρανὸ, σὲ ἀντίθεση με τὴν ὑπόλοιπη βιοτὴ του ἐπὶ τῆς γῆς, συνοδεύεται ἀπὸ δόξα. Τὸν λαμπρὸ αὐτὸν θρίαμβο προαναγγέλλει ὁ προφῆτης Δαυΐδ ἀπὸ παλιὰ μετὰ τὰ λόγια: «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Ὁ Κύριος θὰ δώσει σὲ σένα (τὸν Μεσσία) ἰσχυρὸν ἀπόλυτη ἐξουσία πάνω στοὺς ἐχθρούς σου. Ἡ ἐξουσία σου αὐτὴ θὰ σὲ συνοδεύει κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἔνδοξης φανέρωσής σου ἐν μέσῳ τῶν ἁγίων σου. Αὐτὴ ἡ θέση ἀρμόζει μόνο σὲ σένα, διότι ὁ Θεὸς Πατὴρ λέγει, ὅτι σὲ ἔχει γεννήσει «ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου». Ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν οὐσία του, ἀνάρχως, πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλο δημιούργημα. Ὁ Θεὸς Πατὴρ ὀρκίστηκε ἀμετάκλητα, ὅτι σὺ θὰ εἶσαι (ὁ μοναδικὸς) «ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ». Ἐχθροί, βασιλεῖς, ἄρχοντες, κάθε ἄλλη ἐξουσία θὰ συντριβεῖ (Ψαλμ. 109, 1-7). «Πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, πᾶσαι αἱ πατρίαι τῶν ἐθνῶν» θὰ προσκυνήσουν τὸν Κύριο. Διότι «τοῦ Κυρίου» εἶναι «ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπάζει τῶν ἐθνῶν» (Ψαλμ. 21, 28-29).

Μὲ τὴ Σταύρωση, τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν Ἀνάληψη «ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Ὁ δοξασμὸς αὐτὸς ἀφορᾷ τὴν ἀνθρώπινη φύση του, ἀφοῦ ἡ θεία φύση δὲν μειώνεται,

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΕΠΑΙΣΘΗΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ;

Η Ἐκκλησία μας, μόνο ΜΙΑ Πεντηκοστή δέχεται: Αὐτή πού ἔγινε στους ἁγίους Ἀποστόλους. Αὐτές εἶναι οἱ «ἔσχατες ἡμέρες» (Ἰωήλ, 3, 1-4), καί αὐτή εἶναι ἡ «ὄψιμη βροχή» (2, 23), πού λέει ὁ προφήτης Ἰωήλ. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος τό ἐκήρυξε σαφῶς ἐκεῖνη τήν ἡμέρα: «Αὐτό πού εἶδατε σήμερα νά γίνεται ἐδῶ, εἶναι αὐτό πού προφήτευσε ὁ προφήτης Ἰωήλ» (Πράξ. 2, 16). Ἡ Πεντηκοστή ἔγινε. Ἄλλη Πεντηκοστή δέν περιμένουμε. Καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τό ἐπιβεβαιώνει, λέγοντας ὅτι μέ τήν Πεντηκοστή «*συναντήσαμε τό ΤΕΛΟΣ τῶν ἀγαθῶν, φθάσαμε στή μητρόπολη τῶν ἐορτῶν, ἀπολαμβάνουμε ἐπί τέλους αὐτόν τόν ἴδιο τόν καρπό τῆς ὑπόσχεσης τοῦ Κυρίου*» (P.G. 50, 463).

Ὅμως, πού φαίνεται ὅτι χορτάσαμε ἀπό αὐτόν τόν γλυκύτατο καρπό; Κάνουμε ἄραγε τήν Πεντηκοστή κέντρο διαρκούς ἀναζωογόνησής μας; Καθιστοῦμε καθημερινά τά δῶρα τῆς ἐνεργείας γιά τή ζωή μας; Ἡ μήπως ἰσχύουν καί γιά μᾶς τά λόγια τοῦ Χριστοῦ πρὸς τόν «ἄγγελο» τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σάρδεων: «*Ξέρω τά ἔργα σου. Μόνο ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς· στήν πραγματικότητα εἶσαι νεκρός*» (Ἀποκ. 3, 1).

Ποῦ μποροῦν οἱ ἐκτός Ἐκκλησίας νά ἰδοῦν σέ μᾶς τό Ἅγιο Πνεῦμα, «*λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τά χαρίσματα*»; Μήπως

βλέποντάς μας νά βγαίνουμε τήν Κυριακή ἀπό τήν Ἐκκλησία; Ἔχει ἄραγε ἄδικο ὁ καθηγητής Ἰωάννης Κορναράκης, ὅταν κάνει τήν θλιβερή διαπίστωση: «*Πολλοί θά ἔμπαιναν στήν Ἐκκλησία, ἂν δέν τύχαινε νά συναντήσουν Χριστιανούς νά βγαίνουν ἀπό τήν Ἐκκλησία!*» Ποιά ἀλλοίωση, ἂν ὄχι «*εὐπρεπεστάτην*», ἔστω στοιχειωδῶς εὐπρεπῆ, βλέπουν ἐπάνω μας;

Ἐπιτρέπεται νά τοῦς ἀπαντήσουμε ὅτι, σέ μᾶς, τό Ἅγιο Πνεῦμα ὑπάρχει καί ἐνεργεῖ «*ἀγνώστως*» καί «*ἀνεπισθητῶς*»; Τότε θά μᾶς ἐπιπλήξει ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, μέ τά λόγια: «*Εάν οἱ βαπτιζόμενοι ἐπενδύονται τόν Χριστό, εἶναι δυνατόν νά μή γνωρίζουν καί νά μή βλέπουν αὐτό πού ἐνδύθηκαν; Ὁ γυμνός στό σῶμα, ὅταν ντυθῆ, καί αἰσθάνεται καί βλέπει τί φοράει. Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ γυμνός στήν ψυχή νά ἐνδύεται τόν Χριστό καί νά μή τό αἰσθάνεται; Μόνο οἱ νεκροί δέν καταλαβαίνουν τίποτε, ὅταν τοῦς ντύνουμε. Φοβᾶμαι λοιπόν, μήπως αὐτοί πού λένε αὐτά (ὅτι ἔχουν τό Ἅγιο Πνεῦμα «ἀγνώστως» καί «ἀνεπισθητῶς») εἶναι πραγματικά γυμνοί καί πραγματικά νεκροί!*» (Λόγος ἠθικός Ε', τ. 19Β, ἐκδ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, 1988, σελ. 429-431).

Ἄς ἐπαναλαμβάνουμε λοιπόν μέ συναίσθηση ὅσο μπορούμε πῶς συχνά τήν προσευχή «*Βασιλεῦ Οὐράνιε...*» παρακαλώντας τό Ἅγιο Πνεῦμα νά μᾶς «*ντύνει*» καί νά μᾶς ἀνασταίνει μέ τήν παρουσία Του.

Ἀρχιμ. Β.Λ.

οὔτε πάσχει ποτέ. Ἀποκαταστημένη πλήρως ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ ἀνεβαίνει πλέον στόν οὐρανό καί κάθεται ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Σ'αὐτήν ἀκριβῶς τῆ δόξα του ὁ Χριστός θέλει νά μετέχουμε καί μεῖς. Θέλει κι ἐμᾶς μαζί του παντοῦ, διότι «*οὐκ ἐπαισχύνεται*» νά μᾶς ὀνομάζει ἀδελφούς του. Λέγει πρὸς τόν Πατέρα του, «*θέλω, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ,*

νά εἶναι καί ὅλοι ὅσους διάλεξα καί ἀγάπησα (Ἰω. 17, 24). Μᾶς θέλει νά εἶμαστε ἕνα μαζί του. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Νά συμβασιλεύουμε αἰώνια. Μᾶς ἔχει προορίσει νά εἶμαστε κι ἐμεῖς κληρονόμοι αἰώνιας δόξας (Ρωμ. 8, 30).

Τί ἀνυπέβλητο μεγαλεῖο γιά τόν ἄνθρωπο!

Πρωτ. Δ. Μ.

Ο ΚΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΡΟΛΟΓΙΟΥ

Κάποτε ένας γεωργός έχασε τὸ ρολοὶ του μέσα στὸν ἀχυρώνα. Ἀφοῦ ἔψαξε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα, δὲν κατάφερε νὰ τὸ βρεῖ. Ἦξε ἔπαιζαν ποδόσφαιρο κάποια παιδιὰ καὶ ζήτησε τὴν βοήθειά τους. Τὰ παιδιὰ πρόθυμα δέχτηκαν. Ἐψαξαν καὶ ἐκεῖνα γιὰ ἀρκετὴ ὥρα, ἀλλὰ μάταια.

Ἀργότερα, ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ πῆγε καὶ βρῆκε τὸν γεωργὸ καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τὸν ἀφήσει νὰ προσπαθήσει γιὰ ἀκόμη μιὰ φορά, μὲ τὸν ὄρο νὰ εἶναι μόνος του μέσα στὸν ἀχυρώνα. Ὁ γεωργὸς μὲ μεγάλη χαρὰ συμφώνησε. Σέ δεκαπέντε λεπτά ὁ νεαρὸς βγῆκε κρατώντας τὸ ρολοί. Ὁ γεωργὸς χαρούμενος πού ξαναβρῆκε τὸ ρολοί - οἰκογενειακὸ κειμήλιο, ρώτησε τὸν νεαρό πῶς τὸ βρῆκε.

Ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Ἀφοῦ μπῆκα μέσα, κάθισα ἡσυχὰ μὲ κλειστά τὰ μάτια σέ μία γωνιά καὶ ἀφουγκράστηκα μέσα στὴν ἀπόλυτη σιωπή. Στὴν ἀρχὴ ἐντόπισα τὸν ἦχο τοῦ ρολογιοῦ καὶ στὴν συνέχεια ἀκολούθησα τὴν κατεύθυνση ἀπὸ ὅπου ἐρχόταν ὁ ἦχος».

Ἀλήθεια, πόση ἡσυχία καὶ πνευματική ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν κόσμο μᾶς χρειάζεται προκειμένου νὰ ἀφουγκρασθοῦμε ὄχι ἓνα κοινὸ ρολοί ἀλλὰ τὸ «ρολοί» τοῦ Θεοῦ! «Ρολοί» τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ θέλημά Του σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ρυθμίζουμε τὴ ζωὴ μας, ἀλλὰ καὶ ἡ γεμάτη ἀγάπη παρουσία Του παντοῦ καὶ πάντοτε, ὅταν ἐμεῖς τὸ θέλουμε. Φυσικὰ αὐτὸ τὸ «ρολοί» δὲν παύει νὰ εἶναι καὶ ξυπνητήρι, πού μᾶς καλεῖ πάντοτε σέ ἐγρήγορση, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὸ ἀκοῦμε πάντοτε. Μερικὲς φορές καθόλου!

Ἡ ἥρεμη στάση τοῦ νέου τῆς παραπάνω ἱστορίας μᾶς ὑπενθυμίζει καὶ τὴν

σωστὴ στάση κατὰ τὴν προσευχὴ μας. Ἐπίδειγμα γι' αὐτὸ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Πολλὲς φορές ὁ Χριστός, ὡς ἄνθρωπος, κατέφευγε σέ ἔρημο τόπο γιὰ νὰ προσευχηθεῖ: «Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες ὁ Ἰησοῦς βγῆκε στὸ βουνό γιὰ νὰ προσευχηθεῖ καὶ ὅλη τὴν νύκτα προσευχόταν» (Λουκ. 6,12).

Ἀκόμη, τὸ γεγονὸς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἔλαβε χώρα μακριὰ ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν ἀνθρώπων, στὴν ἡσυχία τοῦ ὄρους Θαβῶρ, μὲ μάρτυρες μόνον τρεῖς ἐκ τῶν μαθητῶν του καὶ μάλιστα σέ ὥρα πού ὁ Κύριος προσευχόταν.

Εἶναι πολὺ φυσικὸ, λοιπόν, τὸ ὅτι καὶ ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στοὺς ἀποστόλους κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἔγινε μὲ παρόμοιο τρόπο σέ χῶρο κλειστό, στὸ ὑπερῶο οἰκίας τῆς Ἱερουσαλήμ, μακριὰ ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν...περίεργων. Βέβαια, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔκαμε φανερὴ τὴν παρουσία του μὲ τὸν ἦχο καὶ τὴν πνοὴ βιαίου ἀνέμου, ὥστε νὰ «ξυπνήσουν» καὶ νὰ προβληματισθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ νὰ ἀκούσουν τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων (Πράξ. 2, 1-4).

Εἶναι ἐκπληκτικὸ τὸ ὅτι ἀκόμη καὶ στὴν ἐποχὴ μας, ἐποχὴ ἔντονης ἀμφισβήτησης τῶν πάντων, ὑπάρχουν κοσμικοὶ ἄνθρωποι πού μᾶς προβάλλουν τὴν ἴδια μέθοδο τῆς ἡσυχίας στὴν προσευχή. Ἐλεγε ὁ διάσημος σκηνοθέτης Φράνκο Τζεφιρέλι σέ συνέντευξή του:

«Συνιστῶ σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ προσεύχονται στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τουλάχιστον μιῆ ὥρα τὴν ἡμέρα! Μάλιστα, σέ σκοτεινὸ δωμάτιο, γιὰ νὰ μὴν περισπᾶται τὸ μυαλό σέ ἄσχετα πράγματα».

Θέλουμε ἄραγε νὰ ἀκούσουμε τὸν κτύπο τοῦ «ρολοιοῦ» τοῦ Θεοῦ;

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

Ρότζερ Πένρουζ

ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΚΕΨΗ

Ρότζερ Πένρουζ είναι διάσημος επιστήμονας, όμοτιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Όξφορντς. Στο βιβλίο του «Σκιές του Νοῦ» (έκδ. Γκοβόστη, Αθήνα, 1997, σελ. 72, 195-196) μιλάει για τὰ ὄρια τῆς λεγόμενης «τεχνητῆς νοημοσύνης» τῶν ὑπολογιστῶν καί για τὸ ἀνεξερεύνητο μυστήριο τῆς ἀνθρώπινης σκέψης, ἀφήνοντας μέ σεβασμὸ ἀνοιχτὸ τὸ παράθυρο τῆς πίστεως σὲ Θεό-δημιουργό:

«Οἱ κυριότερες ἀποτυχίες τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης (τῆς “σκέψης” τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν) σήμερα, κατὰ περίεργο ἴσως τρόπο, δέν βρίσκονται σὲ περιοχές ὅπου ἡ ἀνθρώπινη διάνοια μπορεῖ νὰ εἶναι ἐξαιρετικά ἐντυπωσιακή, ὅπως σὲ περιπτώσεις ὅπου κάποιιοι ἐξειδικευμένοι σὲ κάποιο τομέα ἀνθρωποὶ μποροῦν νὰ καταπλήσσουν τοὺς ὑπόλοιπους μέ τὴν ιδιαίτερη γνώση τους ἢ τὴν ικανότητά τους νὰ κρίνουν, βασισμένοι σὲ ἐξαιρετικά περίπλοκες διαδικασίες. Βρίσκονται στίς κοινές, καθημερινές δραστηριότητες, στίς ὁποῖες ἐπιδίδονται κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς τους οἱ πλιὸ ἀπλοὶ ἀνθρωποὶ. Μέχρι σήμερα, κανένα ἐλεγχόμενο ἀπὸ ὑπολογιστὴ ρομπὸτ δέν μπορεῖ νὰ συναγωνιστεῖ οὔτε ἀκόμα καί ἓνα μικρὸ παιδί στὴν πραγματοποίηση κάποιων ἀπὸ τίς ἀπλούστερες καθημερινές δραστηριότητες, ὅπως: νὰ ἀναγνωρίσει ὅτι ἓνα κόκκινο μολύβι, πού βρίσκεται στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δωματίου, εἶναι ὅτι χρειάζεται για νὰ τελειώσει μιὰ ζωγραφιά, νὰ περπατήσει μέχρι ἐκεῖ για

νά πάρει τὸ μολύβι, καί τέλος νὰ τὸ χρησιμοποιήσει. Σέ ὅτι ἀφορᾷ τέτοια θέματα, ἀκόμα καί οἱ ικανότητες ἐνός μυρμηγκιοῦ, για τὴν πραγματοποίηση τῶν καθημερινῶν δραστηριοτήτων του, θά ξεπερνοῦσαν κατὰ πολὺ ὅτιδήποτε μπορεῖ νὰ ἐπιτύχει καί τὸ πλιὸ ἐξελιγμένο ἀπὸ τὰ σημερινά, ἐλεγχόμενα ἀπὸ ὑπολογιστές συστήματα».

»Ἴσως θά πρέπει νὰ ἐξετάσουμε σοβαρά τὴν πιθανότητα ἢ νοημοσύνη μας νὰ προϋποθέτει καί νὰ ἀπαιτεῖ πράγματι κάποια πράξη τοῦ Θεοῦ - καί νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἐρμηνευτεῖ μέ ὄρους αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης, πού ἀποδείχτηκε τόσο ἐπιτυχημένη στὴν περιγραφή τοῦ ἄψυχου κόσμου. Σίγουρα πρέπει νὰ συνεχίσουμε νὰ ἔχουμε ἀνοιχτὸ πνεῦμα ἀπέναντι στὸ πρόβλημα αὐτό, ἀλλὰ θά πρέπει νὰ ξεκαθαρίσω ὅτι, στίς συζητήσεις πού ἀκολουθοῦν, ἐγὼ ὑποστηρίζω τὴν ἐπιστημονική ἀποψη, ὅτι δηλαδή εἶναι δυνατόν κάποτε νὰ φθάσουμε στὴ σωστή ἐπιστημονική ἀνάλυση καί ἐρμηνεία.

»Στὴν θεώρηση ὅμως ἐκείνων πού ὑποστηρίζουν αὐτὴ τὴν ἀγία πράξη τοῦ Θεοῦ δέν μπορῶ νὰ ἀντιπαραβάλλω καμμιά σίγουρη ἀντίθετη ἀποψη».

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης* ΤΗΛ. 2682051161

ΜΑΪΟΣ 2018* Ἀρ. Φύλλου 418* Ἔτος ΛΗ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

